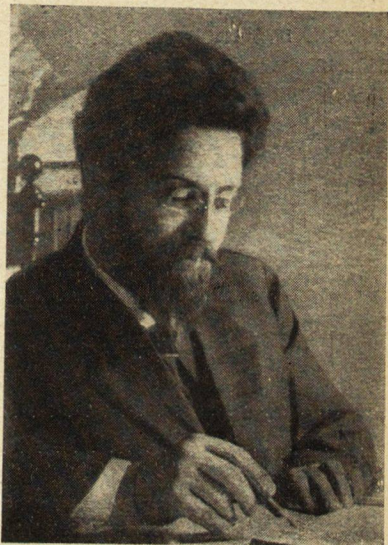

ПЪВЧЕСКОТО ДЪЛО И ЧИТАЛИЩЕТО

Една от голѣмитѣ задачи на Българското народно читалище е — да подкрепя народното словесно и музикално творчество и да насажда здрава любовъ къмъ него въ душитѣ и сърдцата.

Погрѣшно е да се мисли, че книгата е единственото и най-мощно срѣдство за насаждане на просвѣта и култура изъ широкитѣ народни срѣди. Книгата, като изключимъ научната и специална киига, които иматъ наученъ и специаленъ обсегъ, художествената книга е действително отражение на народния духъ и битъ и представя най-подходно срѣдство за опознаване съ културнитѣ, битови и обществени страни отъ живота на единъ народъ, дори и тогава, когато въ нея се засѣгатъ или излагатъ чисто идейни течения, — защото тамъ действува вече образътъ, художествениятъ образъ и живата увлѣкателна речъ. Но все пакъ тя далечъ не дава най-вѣрнитѣ и типични прояви на народния духъ и битъ тъй, както тѣ сж отразени въ творчеството на самия народъ. Фактъ е, че много елементи отъ това творчество сж давали и даватъ храна на много и много писатели и поети и въ миналото и днесъ. Известна ни е любовта на Гьоте и Хайне къмъ народното поетическо творчество, а и тази на нашия Пенчо Славейковъ, който ѝ даде най-силенъ изразъ въ сборката „Книга на пѣснитѣ“, оросена само съ капкитѣ отъ цвѣтоветѣ на българската народна пѣсенъ и напоена съ тѣхния естественъ мирисъ. Наиздателенъ си остава и до днесъ предговорътъ къмъ сборника отъ пѣсни на голѣмия нѣмски поетъ и философъ Хердеръ — „Гласове на народитѣ въ пѣсни“: „Искате ли да изучите единъ народъ въ неговия животъ и битъ, съ неговитѣ нрави и обичаи, въ неговитѣ радости и страдания — не е необходимо да ходите въ неговата страна, а подирете и изучете неговитѣ пѣсни и вие ще го видитѣ цѣлъ отразенъ тамъ, като въ чисто и вѣрно огледало.“

У насъ, за съжаление, слабо внимание се обръща къмъ народната пѣсенъ и приказка. Като изключимъ голѣмитѣ имена — Миладиновци, Раковски, Славейковцитѣ и Каравеловъ — малцина отъ останалитѣ книжовници се справятъ съ тая вопиюща нужда, макаръ и да черпятъ съ пълни шепи ценноститѣ на това творчество. А голѣмото мнозинство пъкъ